

- 5) Vztahuje se působnost čl. 20 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení na případ, kdy pacient poté, co dostal konkrétní termín pro lékařské vyšetření a předběžný termín pro provedení případné operace nebo lékařského zákroku na den následující po dni lékařského vyšetření, vycestuje do jiného členského státu a z důvodu zdravotního stavu pacienta je operace skutečně uskutečněna? Je v tomto případě možné podat pro účely čl. 20 odst. 1 žádost o dodatečné povolení náhrady nákladů?
- 6) Zahrnuje pojem plánované léčení ve smyslu článku 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009⁽³⁾ ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, případ, kdy pacient poté, co dostal konkrétní termín pro lékařské vyšetření a předběžný termín pro provedení případné operace nebo lékařského zákroku na den následující po dni lékařského vyšetření, vycestuje do jiného členského státu a z důvodu zdravotního stavu pacienta je operace skutečně uskutečněna? Je v tomto případě možné podat pro účely článku 26 žádost o dodatečné povolení náhrady nákladů? Vyžaduje právní úprava i v případě neodkladného a životně důležitého léčení uvedeného v čl. 26 odst. 3 předchozí povolení ve smyslu čl. 26 odst. 1?

(¹) Úř. věst. 2011, L 88, s. 45.

(²) Úř. věst. 2004, L 166, s. 1.

(³) Úř. věst. 2009, L 284, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 20. prosince 2018 —
Telenor Magyarország Zrt. v. Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke**

(Věc C-807/18)

(2019/C 139/22)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Telenor Magyarország Zrt.

Žalovaná: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Předběžné otázky

- 1) Musí být na obchodní dohodu uzavřenou mezi poskytovatelem služeb přístupu k internetu a koncovým uživatelem, na jejímž základě poskytovatel služeb účtuje koncovému uživateli nulovou cenu ve vztahu k určitým aplikacím (to znamená, že přenos dat iniciovaný danou aplikací se nezapočítává do spotřeby dat a po vyčerpání smluvního objemu dat nezpomaluje rychlost přenosu) a podle které se tento poskytovatel dopouští diskriminace omezené na podmínky obchodní dohody s konečným spotřebitelem a zaměřené na koncového uživatele, který je stranou této dohody, a nikoli na koncového uživatele, který stranou dohody není, nahlíženo z hlediska čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii⁽¹⁾ (dále jen „nařízení“)?

- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, musí být čl. 3 odst. 3 nařízení vykládán v tom smyslu, že pro konstatování jeho porušení je — i s ohledem na bod 7 odůvodnění nařízení — nezbytné provést posouzení založené na dopadu a na trhu a umožňující určit, zda opatření přijatá poskytovatelem služeb přístupu k internetu skutečně — a pokud ano, do jaké míry — omezují práva, která čl. 3 odst. 1 nařízení přiznává koncovému uživateli?
- 3) Bez ohledu na první a druhou předběžnou otázku, musí být čl. 3 odst. 3 nařízení vykládán vykládán v tom smyslu, že zákaz v něm stanovený je obecný a objektivní, takže na jeho základě se zakazuje jakékoli opatření řízení provozu zavádějící rozdíly mezi určitými druhy internetového obsahu, a to bez ohledu na to, zda je poskytovatel služeb přístupu k internetu zavádí v podobě dohody, obchodní praktiky nebo jiného jednání?
- 4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku, lze konstatovat porušení čl. 3 odst. 3 nařízení i jen na základě pouhé skutečnosti, že dochází k diskriminaci, bez nutnosti provést také posuzování trhu a dopadu, takže posouzení podle čl. 3 odst. 1 a 2 nařízení by v takovém případě bylo bezpředmětné?

(¹) Úř. věst. 2015, L 310, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španělsko) dne 21. prosince 2018 — KA v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) a Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Věc C-811/18)

(2019/C 139/23)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Účastníci původního řízení

Odvolatel: KA

Odpůrci: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) a Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 157 SFEU vykládán v tom smyslu, že „příspěvek za mateřství“ vyplácený se starobním, vdovským či invalidním důchodem, jako je sporný příspěvek dotčený v původním řízení, z jehož pobírání jsou absolutně a bezpodmínečně vyloučeni otcové ve starobním důchodu, kteří mohou prokázat, že pečovali o své děti, je projevem diskriminace v oblasti odměňování mezi pracujícími matkami a pracujícími otci?
- 2) Má být zákaz diskriminace z důvodu pohlaví stanovený v čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (¹) vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je článek 60 královského legislativního nařízení 8/2015 ze dne 30. října 2015, kterým se schvaluje přepracované znění obecného zákona o sociálním zabezpečení, který absolutně a bezpodmínečně vylučuje z bonifikace stanovené pro výpočet starobních, vdovských či invalidních důchodů otce ve starobním důchodu, kteří mohou prokázat, že pečovali o své děti?